

عنوان مقاله:

نقش بازآفرینی شهری در ارتقاء منزلت مکانی از نظر ساکنان (مطالعه موردی: خیابان ایران، تهران)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا فنی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی تهران

فاطمه حسنکاری - دانشجوی رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر شهرها در حال تجربه کردن رشد شتابان شهرنشینی، توسعه و گسترش بی رویه بوده اند. که این تغییر فضایی کالبدی عدم تعادل در ساختارهای اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی و محیطی شهرها را به همراه داشته است. عدم توجه به تعادل در ساختار شهری بویژه در بافت قدیمی و فرسوده شهر در گذشته نه چندان دور سبب تشدید دوگانگی بافت های شهر شده است. بافت های قدیمی و فرسوده شهری از مشکلات مهم مدیریت شهری معاصر است. خیابانایران در محله ایران و منطقه 12 شهرداری تهران با دارا بودن کارکرد غالب تجاری و همچنین بافت های با ارزش تاریخی و فرهنگی، در عین حال با مشکلات عدیده ای همچون فرسودگی بافت کالبدی، عدم تعادل در بین کاربری های مختلف شهری، کاهش جمعیت ساکنین قدیم خود و پذیرش جمعیت جدید، تنزل پویایی و سرزندگی گذشته رو برواست. به همین دلیل این پژوهش به صورت توصیفی تحلیلی در صدد ارزیابی تاثیرات بازآفرینی بر ارتقاء منزلت مکانی خیابان ایران است. روش گردآوری اطلاعات میدانی و کتابخانه ای می باشد. در تجزیه و تحلیل داده ها و استخراج مهمترین راهبردها از مدل SWOT استفاده شده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که منزلت مکانی خیابان ایران در وضعیت نامطلوبی قرار دارد و تاثیر بازآفرینی بر آن بسیار کم بوده است. مجموعه نقاط داخلی و خارجی حاصل شده از مدل به ترتیب دارای نمرات 2.2 و 2.52 می باشد که نشان دهنده موقعیت محافظه کارانه خیابان ایران است.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، منزلت مکانی، مدل SWOT، خیابان ایران، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/620105>

